

Mariae Virginis Sacratiss. Miracvlorvm Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XXXVIII. Dei matris aduentu cacodaemones tegra uertunt; à pij
sacerdotis conspectu diuelluntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](#)

LIBER TERTIVS.

241

MIRAC. VIRG. XXXVIII.

*Dei matris aduentu cacodaemones terga uertunt; & à p̄g
sacerdotis conspectu diuelluntur.*

DVM ab humanarum rerum cogitatione sacerdos abstractus, in coelum suspiciens, diuinā res meditaretur, in eius cubiculum ex templo innumeri sues iri uunt. Itaq. illi pium virum deuorare uelle videbantur; & iam eius crura rodere cooperant. At ipse Dei matrem orare non destitit; ut se eriperet è saeuissimarum ferarum impetu. Repente ipsa illuc adcurrit; & in fugam coniecit nefarias bel luas, illis nullum in eos ius esse dicens, qui sibi essent addicti. Excessit è sacerdotis corde cura, ac metus; quietoq., & tranquillo animo, in coepitae meditatio- nis exercitatione pergebat. Non dubium est igitur, quin ij, qui piè coeli reginam colunt, domitos sentiat cacodaemonum furores. Ea.n.mansuetudine est, & clementia; ut nemo ab ipsa unquam frustra auxilium petierit.

MIRAC. VIRG. XXXIX.

Virgo aperte indicat, consecratae in re diuina hostiae, uerè filij sui corpus, & sanguinem inesse.

Sacerdos, tametsi mirabili obseruantia Virginem prosequebatur, saepè tamen de sacratissima eu- charistia dubitare solitus erat. Eā ob rem ipse

H h 2 magnum